

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Antiposis figura vita[n]da in prosa præcipue. Antiposis erit pro casu ponito
casum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

mitto. Quinti. li. ix. ait. Figura est cōformatio quēdā orōnis remota a cōi, & offerēte se primū rōne. Idē. Figura est arte aliq̄ notata forma dicēdi, ut molē magalia. Dic molē q̄ fuit quōdā magalia, figura nō erit, q̄a nihil arte nouatū nihil a primū se offerente rōne remotū, nec sequit̄ tñ uitij fuisse quicq̄ i figura, sic castaneas nuces &c. adde entes uel existētes, figura nō erit, nō placet igit̄ oīno declaratio Nebrissens̄is, & ita nego definitionē illā. Figura est uitū rōne uel rōnibus excusatū esse generalē definitionē figurę, alioquin ab doct̄issimis male dī uiderēt̄ ipsā in uitū, ornatū & uirtutes, uerbū nō amplius addo.

Antiptosis figura uitāda in prosa præcipue.

Antiptosis erit pro casu ponito casum

Antiptosis est casus p casu positio sub aliq̄ pprietate, cū rōne figura, sine rōne solœcismus. Lūius apud Priscia. Quādo duo consules eius anni alter morbo, alter ferro perisset, suffectū consulē negabant comitia habere posse, p q̄ duorū cōsulū &c. teste Cēsariēsi, & appellate p appellatus in euocatiōe patet apud Pli. Terē. Quot illic hoīm litigant. i. hoīes, sed regimine ptitionis excusat. Plau. in Cassina. Habet gladiū, sed duos qbus altero te occisurū ait, altero uillicū. i. q̄rū Virgī. z. Cōcurrūt heret pede pes desuscq̄ uiro uir p pedi. ait Serui. & in eodē. Forte ratis celli cōiuncta crepidine saxi. Expositis stabat scalis & ponte parato, p datiuo crepidine. ait Serui. Est autē crepido abrupti saxi altitudo. Salu. Multi q de castris pcesserāt amicū aliq̄, ps hospitē, aut cognatū reperiebāt, p multorū uideri pōt positū. Item. Oīs q uenit ad me nō enīciā foras, p omnē. illā. In cōuertēdo dñs &c. ostēdemuseē latinā, nec esse antiptosin. Fortiora horū p his, maior horū p his &c. Cuius humilitatē dñs respiciēs uirgo cōcepit, p dño respiciēte. Oēs dicte orōnes sunt uitāde oratori & poetę in opuscul & eplis, atq; quidiāno sermone, de illis, sermonē quē audistis &c. dictū est. Est antiptosis qdā adeo ab oratoribus poetisq; usurpata, ut elegans habeat, ne dī latina. ut actūs id genus, p gto eius generis, oē genus, p oīs generis qd rarius est. ff. de fun o instructo lege q̄sitū sus pelle fūcarius & ceteros id genus seruo. Fel. li. xviiij. Aristotel libri sunt oē genus elegatię referri. Audite Gelliū elegatię cōtēptores qui uos falso aristotelicos noīatis, qbus ab Aristotele nihil magis abhorret. Cressa genus poeticū est ut dicemus. Itē qd, p in q̄, nihil p in nullo, oībus licet uti, ut pēdeo animi p aīo, & alia post dicēda, nisi exp̄se se dici uetuerō, dicūt ab anti. i. p & ptosis casus, ut cū Mācinello Badi us docuit p ω. i. o magnū & longū, ideo pduxī Tydei p tydeos, dñs scilicet græcus, p gto latīno in secūda passim ait Seruius &c.

E ḡ